Ciclismul românesc a avut o săptămînă bună

● Performanțe valoroase în „Turul Iugoslaviei" ● În „Turul Turciei" — prezență onorabilă ● Pistarzii au obținut rezultate remarcabile, dar drumul abia începe...

A fost o săptămînă bună pentru sportul cu pedale românesc. În cele 7 zile care s-au scurs, palmaresul ciclismului nostru s-a îmbogățit mai mult decît într-un întreg sezon competițional! Mulți dintre cei 40 de pistarzi și fondiști care au evoluat în competițiile internaționale au avut o comportare onorabilă, promițătoare, iar cîțiva dintre ei au izbutit să realizeze prestigioase performanțe.

Prima echipă de fond a României a concurat în „Turul Iugoslaviei" într-o companie selectă. *Constantin Grigore* a cîștigat o etapă și acest lucru constituie un eveniment de seamă pentru ciclismul nostru. *Vasile Teodor* a fost și el foarte aproape de această performanță, la un pas sau chiar mai puțin — dacă se poate spune așa — clasîndu-se pe locul II într-o zi grea. În ansamblu, team-ul nostru a jucat un rol important în „Turul Iugoslaviei", contribuind — așa cum afirmă agenția de presă iugoslavă — la animarea întrecerii. Pentru *Nicolae Voicu* și elevii săi „Turul Iugoslaviei" poate însemna startul spre o așteptată ascensiune în lumea sportului cu pedale.

Vineri, s-a încheiat „Turul Turciei" care a avut printre participante și o selecționată a României. N-a fost vorba de echipa secundă, ci de a III-a sau poate chiar a IV-a garnitură pe care o poate alcătui la ora actuală ciclismul nostru. Departe de a dori să minimalizăm valoarea rutierilor care au evoluat în Turcia, vrem tocmai să arătăm că acești oameni, lipsiți de veleități, au reușit să se autodepășească, să obțină locul II pe echipe și locul II în clasamentul general individual prin C. Ciocan.

În sfîrșit, pistarzii angrenați în „Cupa ziarului SPORTUL" au cucerit — după ce Mircea Virgil cîștigase semifondul la Tbilisi — nu mai puțin de 5 victorii în compania unor talentați sportivi din R. D. Germană, Bulgaria și Ungaria. Mai presus de semnificația lor de moment, ele au scos în evidență potențialul real pe care ciclismul nostru de pistă îl are într-o serie de probe clasice, înscrise pe programul „mondialelor" și al Jocurilor Olimpice. Este, poate, acum momentul să se stabilizeze o idee de viitor în ceea ce privește ciclismul nostru de pistă. Punem în discuție propunerea de a se orienta activitatea competițională și de pregătire spre un grup de probe de contratimp: 1 000 m cu start de pe loc, urmărire individuală și pe echipe. Subdivizarea acestui grup, pe probe, numirea cîte unui antrenor responsabil la fiecare și — mai ales — sprijinirea antrenorilor de către o serie de tehnicieni ai ciclismului nostru ar putea duce la o specializare strictă și, implicit, la un progres real, la nivelul exigențelor internaționale. Ciclismul n-a pierdut — și acum, cu atît mai mult, nu are voie să piardă — speranța că va putea fi reprezentat la Jocurile Olimpice, inclusiv la ediția de la München. Pentru aceasta el trebuie însă să se impună în lumea performanței. În probele în care tactica, experiența competițională, contactul cu adversarii de mare valoare conteaza foarte mult șansele de a obține opțiuni, sînt minime. Rămîn, deci, aceste probe unde cronometrul este principalul adversar și posibilitatea trebuie fructificată. În jurul actualilor performeri se poate crea un nucleu și — cu timpul — o școală care să asigure elemente talentate pentru reprezentativa țării. Pregătind și pe mai departe toate probele participînd la concursuri lipsite de interes — numai pentru a onora invitațiile — și admițînd în lot pe toată lumea (talentați și netalentați, pe principiul „ăștia sînt, alții n-avem") se va menține ciclismul de pistă în anonimatul de pînă acum.

Perspectivele care se deschid velodromului nostru pot fi și mai bine fructificate prin colaborarea cu ciclismul de fond (fortuita... aterizare a lui Emil Rusu demonstrează temeinicia acestei teze) și prin introducerea cu curaj a elementelor tinere, talentate în primul eșalon.

Așadar, alături de bucuria unei „săptămîni bune" pentru ciclismul românesc trebuie să se afle grija pentru ca drumul început să fie continuat cu forță sporită.

Hristache NAUM

Pe marginea confruntării pugilistice româno—americane

SCOR SEVER, DAR SĂ ȚINEM SEAMA DE TINEREȚEA OASPEȚILOR

Prima întîlnire între reprezentativele de box ale României și Statelor Unite ale Americii a fost așteptată, evident, cu mare interes la București. Chiar și după ce ziarele noastre s-au ocupat de evoluția pugiliștilor americani în turneul lor european, inserînd rezultatele obținute de ei la Roma și Belgrad (două înfrîngeri la limită), interesul bucureștenilor n-a scăzut, dovadă fiind marele număr de spectatori care au înțesat pur și simplu tribunele patinoarului „23 August".

La fața locului aveam însă să ne edificăm pe deplin asupra valorii selecționatei americane și să constatăm, cu regret, slabul randament al oaspeților. Lucian Popescu afirma ieri în ziarul nostru că nu i-a plăcut nimic la boxerii americani, că nu știu să execute eschive etc. În parte, antrenorul emerit are dreptate. Între cele două echipe a existat, evident, un decalaj valoric, cea ce explică scorul sever cu care au pierdut oaspeții. Dar nu trebuie să uităm cîteva amănunte, deloc neglijabile. Media de vîrstă a reprezentativei S.U.A. este de 20 ani, iar experiența competițională a componenților ei nu depășește cifra 35 meciuri, în medie. Iată de ce, *judecînd în funcție de acest lucru*, și comparîndu-i pe boxerii români care au aceeași experiență și vîrstă, trebuie să spunem că echipa S.U.A. s-a prezentat la un nivel valoric destul de ridicat.

Antrenorii Popa, Dumitrescu și Spakov au ținut cu tot dinadinsul să urce în ring cea mai valoroasă garnitură pe care o avem la ora actuală, pentru a se feri de surprize. Cunoscînd clasa boxerului american și pentru a nu știrbi prestigiul pugilismului autohton, ei au trimis în luptă trei campioni europeni, doi medaliați cu argint, precum și alți boxeri cu experiență. O asemenea formație, călită în focul multor bătălii grele nu putea să nu se impună în fața tinerei reprezentative de peste Ocean.

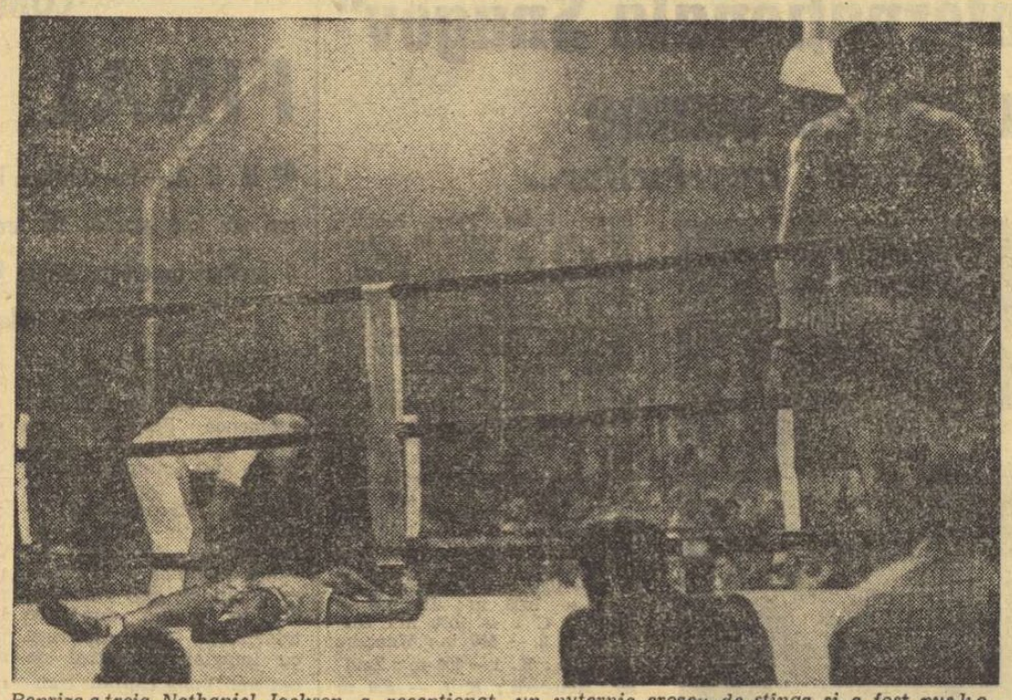

Repriza a treia. Nathaniel Jackson a recepționat un puternic croșeu de stînga și a fost pus k.o. Ion Monea (cu spatele) și-a adăugat astfel în palmares o nouă victorie înainte de limită

Foto: AUREL NEAGU

Prin ce s-au remarcat reprezentanții noștri? În primul rînd, credem, printr-o foarte bună pregătire fizică, fapt ce le-a permis să-și amplifice ritmul de luptă de la o repriză la alta. Ei au cîștigat de regulă, așa cum sublinia și antrenorul oaspeților, John Giachetti, în ultimul rund. Un alt „atu" al tricolorilor a fost superioritatea tehnică, folosirea cu pricepere a unor procedee variate, acumulări posibile datorită experienței competiționale. Să adăugăm la aceste remarci și ambiția deosebită a pugiliștilor români, dornici să termine victorioși o confruntare prestigioasă. Și, cînd ne gîndim cîte griji ne făceam înaintea disputei de sîmbătă, datorită unor indisponibilități de ultim moment, cauzate de starea de sănătate, de lipsa de antrenament a unora dintre băieții noștri!.

Selecționata României a fost omogenă din punct de vedere tehnic. Poate, un mic amendament la această afirmație l-a constituit evoluția lipsită de orizont tactic, a mijlociului Horst Stumpf. El a acceptat încă din primul minut schimburile dure, de aproape, cu John Mangum, un boxer scund, posesor al unor croșee foarte puternice, cu toate că dispune de o alonjă respectabilă. Greșeală de neînțeles, ținînd seama de bogata sa experiență. Surpriza oferită de Stumpf, din acest punct de vedere, ne conduce la două ipoteze: ori el nu e capabil să se adapteze indicațiilor de schimbare a tacticii date de antrenori (dacă i s-au dat), ori antrenorii n-au sesizat nici ei greșeala sportivului.

Scorul cu care s-a încheiat disputa pugilistică dintre primele selecționate ale României și S.U.A. ne scutește de alte comentarii. Am vrea să-i vedem pe tricolori într-o confruntare cu adevărat dificilă. Dar aceasta nu se va întîmpla decît în luna decembrie, cînd România va întîlni, la Varșovia, reprezentativa Poloniei, eveniment care va trebui pregătit în cele mai mici amănunte, încă de pe acum.

Romeo CALARAȘEANU

CU DEGETUL PE RANĂ

— Unele cauze care au dus la slabele performanțe ale sportivilor fruntași —

Halterofilii noștri fruntași au trecut, în ultimele două săptămîni, prin focul unor importante competiții. Din păcate, însă, atît la campionatele europene de la Szombathely, cît și la campionatele naționale de la Sibiu, sportivii noștri fruntași s-au prezentat sub orice critică, obținînd rezultate mult mai slabe decît recordurile lor (naționale sau personale).

Marea majoritate a sportivilor din cluburile fruntașe, Steaua și Dinamo (unde sînt concentrați de ani de zile numeroși recordmani și campioni naționali) au fost insuficient pregătiți. Problema slabului randament competițional al acestor sportivi ne pune în fața a două alternative: ori antrenorii respectivi sînt incapabili să-și pregătească în cele mai bune condiții elevii ori unii dintre acești sportivi nu au calitățile necesare pentru marile performanțe, și, în acest caz, este inutil să mai facă parte din efectivele unor cluburi de performanță.

Lipsurile constatate de către o parte dintre antrenorii noștri și de cîțiva specialiști de peste hotare (cărora le-am cerut părerea în legătură cu deficiențele halterofililor fruntași) se pot concentra în trei mari categorii: de ordin fizic, psihic și tehnic.

Trecînd la aprofundarea acestor deficiențe de bază, vom constata că o mare parte din halterofilii noștri nu au forța necesară marilor performanțe. Privind pe unii așa-ziși halterofili fruntași, ne va izbi aspectul lor fizic: în locul unor fibre mușchiuloase, apare, de fapt, grăsimea! Motivul? Se lucrează foarte puțin la capitolul pregătirii fizice, se neglijează gimnastica, antrenamentul cu greutăți mici, atît de necesar dezvoltării diferitelor grupe mușchiulare. Am avut prilejul să vedem la campionatele europene sportivi tineri cu o forță uriașă, tocmai datorită faptului că fiecare segment mușchiular era foarte dezvoltat. Oare antrenorii echipelor Dinamo și Steaua nu-și dau seama că forța nu rezidă în straturile de grăsime?

Pregătirea psihologică a sportivilor noștri lasă, de asemenea, mult de dorit. Antrenorii greșesc îndemnîndu-și sportivii să încerce greutăți mari în concurs. Singura lor „justificare" este exprimată cam așa: *„la antrenament, X a ridicat ușor această greutate..."* Ei bine, una este să ridici la antrenament (fără arbitri) o greutate mare, și altul este exercițiul de concurs. La antrenament, toți sportivii noștri au o categorie de greutate mai mare, nu au tracul specific întrecerii etc. În al doilea rînd, am observat că majoritatea sportivilor noștri (chiar și cei tineri) nu știu să lupte cu bara. În momentul cînd o ridică, ei nu se pot concentra la maximum, pentru a o fixa deasupra capului. Și, firește, pierd încercarea. A fi sigur de performanță, a te concentra deplin în timpul concursului — iată factori hotărîtori care fac parte integrantă din pregătirea psihologică a halterofilului.

În fine, și la capitolul tehnic se remarcă numeroase deficiențe, în special la procedeele smuls și aruncat, unde rezultatele sînt extrem de slabe în comparație cu cele de pe plan internațional.

În concluzie, pentru redresarea viitoarei activități se impun cîteva măsuri radicale, printre care înlocuirea unor antrenori care, ani de zile, nu au dat rezultate, alcătuirea unui lot din elemente tinere cu perspectivă, precum și reorganizarea unor secții de haltere.

Ion OCHSENFELD

PESTE BLOCAJ O NOUĂ STRATEGIE?

Dacă măsurile cu privire la redresarea voleiului românesc sînt sau nu bune, este foarte greu de apreciat. Cert este însă că efectul măsurilor oferă o sursă inepuizabilă comentatorilor și tuturor acelora care urmăresc soarta acestui sport.

Am verificat, o dată în plus, aceste constatări în ultima perioadă, cînd, în rînduri puține, ni s-au prezentat și apoi ni s-au explicat rezultatele obținute de băieții noștri la Sofia.

Am aflat din acele rînduri că echipa noastră masculină a luat parte la un turneu — bineînțeles de pregătire — la care au participat opt echipe, și că în final ne-am clasat pe locul șapte, pierzînd jocurile cu formațiile Bulgariei, R. P. D. Coreene, R. D. Germane, R. S. S. Ucrainene, Cehoslovaciei și Ungariei cîștigînd doar întîlnirea cu echipa a doua a Poloniei.

Dacă performanța e bună sau rea, nu mai știm. Divergențele de păreri între cei ce au contingență, într-un fel sau altul, cu acest sport sînt atît de mari, încît este posibil ca ce ni se pare nouă rău să fie apreciat de alții ca excelent. Convenim, deci, că este o performanță nediscutabilă. În fond, participarea la orice turneu înaintea mondialelor are în concepția unor tehnicieni scopul unei pregătiri și în același timp al unei verificări cu rezultate după cum se poate.

Discutabil ni se pare însă faptul că ne-am obișnuit cu această condiție diminuată. Se pare că locul șapte sau opt, să zicem, într-un turneu cu tot atîtea participante a devenit sau, în orice caz tinde să devină o obișnuință care, ca toate obișnuințele, nu mai supără și nu mai mulțumește pe nimeni.

Am fi dorit să înregistrăm — pe parcursul pregătirilor echipei noastre — unele reacții din partea celor care ne sînt cît de cît obligați. Am vrea să avem permanența certitudinii că cineva, dar nu oricine, crede, în continuare, cu convingere că pașii făcuți pînă acum duc spre reușită. Ne sînt necesare aceste precizări pentru a nu ne lăsa cuprinși de sentimente amestecate. Rezultatele cele mai recente — dar nu atît ele, cît tăcerea care le înconjoară — ne cam îngrijorează. Poate că este mai bine să lucrăm în tăcere, poate că defecțiunile se remediază de la sine sau cu intervenții care ne scapă. Oricum, dorim succes deplin acestei strategii, reamintind, în același timp, că *orientarea inițială trebuie consolidată prin îndeplinirea sarcinilor fiecărei etape a pregătirilor.* Pentru început, să constatăm că s-a pășit așa cum s-a pășit. Și să așteptăm viitoarele turnee internaționale risipitoare de îndoieli și aducătoare de certitudini, care ar explicita și titlul acestui comentariu.

Marcel RUSESCU

ILIE NĂSTASE — primul tenisman român laureat la Wimbledon

(Urmare din pag. 1)

palmaresul și așa prestigios al tenisului românesc.

Aflat pentru o singură zi la București — marți urmînd să plece la Balcaniada de la Atena — Ilie Năstase ne-a vizitat ieri la redacție.

— După frumoasele evoluții în compania lui Țiriac, ce semnifică această ultimă izbîndă obținută împreună cu Rosemary Casals? Să înțelegem cumva că ați devenit un specialist al genului?

— Nu, am o preferință pentru dublu, dar, cert este un lucru: joc cu aceeași plăcere la aceste probe ca și la simplu. Personalitatea partenerului îmi creează o ambianță deosebită, care mă face să acționez în voie. Așa se întîmplă cînd îl am lîngă mine pe Țiri, așa a fost acum și cu tînăra și talentata jucătoare americană.

— Împreună v-ați calificat în semifinalele de la Monte Carlo și Roland Garros, iar Wimbledonul a însemnat încununarea colaborării cu Rosemary Casals. Care au fost caracteristicele acestui cuplu?

— Partenera mea are o bună mobilitate și lovește mingile cu o ușurință extremă. În finală, Rosemary Casals a jucat fantastic, iar eu m-am aflat într-o mînă foarte bună. Altfel ar fi fost dificil să trecem peste replica dîrză a excelenților noștri adversari, sovieticii Morozova și Metreveli.

— Prea departe de succes nu ați fost nici la dublu bărbați. Ce v-a împiedicat să finalizați victoria din partida semifinală cu australienii Rosewall și Stolle?

— Puteam ajunge în finală dacă meciul nu s-ar fi întrerupt cînd scorul era 2—2 la seturi. De altfel, după ce fiecare pereche luase cîte un set, în cel de al treilea noi am avut 5—4, 40—0 și apoi un alt avantaj pe serviciul lui Rosewall. În sfîrșit, tot cu australienii la serviciu, noi am condus în setul decisiv cu 2—1 și am fost pe punctul să facem 3—1, deci un break. Apoi, la 5—3 și 40—30 pentru Rosewall și Stolle, la un retur de serviciu, Țiriac a trimis un vole, la care Stolle a răspuns cu un lob puțin afară din teren. Deci 40—40. La interpelarea lui Stolle făcută arbitrilor dacă mingea precedentă din voleul lui Țiriac a fost bună, arbitrul de scaun a indicat minge pierdută — în opoziție cu arbitrul de linie — și a consemnat rezultatul favorabil cuplului australian. Este pentru prima oară cînd, la Wimbledon, o decizie a unui arbitru de linie este infirmată de arbitrul de scaun.

— Cîteva cuvinte despre evoluția de la simplu.

— Aici, americanul Graebner ne-a eliminat pe amîndoi: și pe Țiriac — nevoit să abandoneze din cauza unei luxații la umăr — și pe mine. Deși învins, consider că am jucat normal, dar adversarul a fost de data aceasta mai bun.

— Și acum ce urmează?

— Țiriac concurează la turneul de la Beastad (Suedia), iar eu, împreună cu Mărmureanu și Dron, vom juca în această săptămînă la Balcaniada de la Atena. La fete, țara noastră va fi reprezentată de Iudit Dibar, Eleonora Dumitrescu și Ecaterina Horșa.

— Cînd și unde vor avea loc cele patru concursuri din S.U.A. unde veți evolua alături de Țiriac?

— La încheierea Balcaniadei vom pleca în S.U.A. pentru vreo lună de zile, la turneele de la Washington, Cincinatti, Indianapolis și Columbus. Vom reveni în Europa pentru a fi prezenți pe courts-urile de la Hamburg, München, Kitzbuhel și apoi din nou vom traversa Oceanul cu destinația Forest Hills.

— Succes...

PERIOADA DE TRANSFERĂRI LA HANDBAL

Federația de handbal a stabilit ca perioada de transferări din această vară să fie cuprinsă între 1—30 iulie, **timp în care se pot depune cererile, însoțite de actele regulamentare, la sediul federației.**

E, ALMER 17:58,4 ȘI D. WETTERNECK (18:51,4) LA 1500 M LIBER

REȘIȚA 6 *(prin telefon)*. Întrecerile ultimului concurs programat în localitate au fost însoțite de noi recorduri și performanțe promițătoare. La o săptămînă după ce a „mers" 9:19,5 pe 800 m, Eugen Almer parcurge distanța de 1500 m liber în 17:58,4, (nou record de juniori), fiind al doilea înotător român, din toate timpurile, care învinge limita celor 18 minute.

Mult mai valoroasă, însă, ni se pare performanța lui Dietmar Wetterneck care, la numai 14 ani, înoată aceeași distanță în 18:51,4, timp care îmbunătățește cu peste 30 de secunde vechiul record național al copiilor.

În aceeași reuniune, Z. Giurasa (65,1) s-a revanșat în fața lui M. Hohoiu (65,3) la 100 m spate. Alte rezultate: Rodica Petruică 3:00,1 la 200 m bras; Siegrid Slecian 1:14,6 la 100 m delfin; Julieta Mirosu 1:11,5 la 100 m liber; Monica Winkler 3:11,4 la 200 m bras; Dagmar Hluzin 1:16,5 la 100 m delfin; Ion Sporea 65,8 la 100 m liber și Ruth Höcher 1:10,8 la 100 m liber.

A. RUDEANU—*coresp.*

Într-un concurs desfășurat la Sofia: L. Copcealău 2:11,5 la 200 m liber; Eugenia Cristescu 5:24,2 și Silvia Ivescu 5:30,4 la 400 m liber; G. Popovici 2:55,2 la 200 m bras; Liliana Dan 1:16,0 la 100 m delfin; Angela Anton 1:13,9 la 100 m delfin; Adelina Hidoș 1:27,2 la 100 m bras; A. Anton 2:50,9 la 200 m delfin: Liliana Burlacu 1:24,1 la 100 m bras; L. Copcealău 2:28,9 la 200 m mixt.

Divizia A: rezultate, clasament

În prima etapă a returului diviziei A la polo, în grupa de la Oradea au fost înregistrate următoarele rezultate:

Progresul București — Olimpia Oradea 4—2 (1—0, 1—1, 2—1, 0—0). Au înscris: Munteanu 2, Goian, Manea pentru Progresul, respectiv Alexandrescu 2.

Dinamo București — Crișul Oradea 12—0 (2—0, 3—0, 4—0, 3—0). **Au înscris: Zamfirescu 4, Popa 2, Kroner 2, Rus 2, Ioșianu, Nastasiu.**

Dinamo — Olimpia 17—2 (3—1, 6—0, 8—1, 5—0). Au înscris: Nastasiu 3, Novac 2, Zamfirescu 3, Kroner 4, Popa 2, Blajec, Rus, Mihăilescu pentru Dinamo, respectiv Cicordaș și Filip.

Crișul — Progresul 3—1 (1—0, 1—0, 1—0, 0—1). Au înscris Harabula 2, Dumitra pentru Crișul, respectiv Goian.

Crișul — Olimpia 3—2 (2—1, 0—1, 1—0, 0—0). Au înscris Covaci 2, Stănescu pentru Crișul, respectiv Alexandrescu 2.

ILIE GHIȘA-coresp. princ.

★

Alte rezultate din grupa de la Cluj: Voința Cluj—Vagonul Arad 7—3 (2—2, 2—0, 1—0, 2—1) Steaua—IEFS 6-2 (0—1, 3—0, 1—1, 2—0).

CLASAMENT LA ZI:

1. Dinamo	11	10	1	0	107—21	21
2. Steaua	11	10	1	0	84—22	21
3. Rapid	11	8	0	3	75—36	16
4. Voința Cluj	11	8	0	3	56—43	16
5. IEFS	11	5	1	5	42—59	11
6. Crișul Or.	12	5	0	7	31—76	10
7. Prog. Buc.	11	4	0	7	34—44	8
8. Poli Cluj	11	2	0	9	44—60	4
9. Vag. Arad	11	2	0	9	38—65	4
10. Olimpia Or.	12	0	1	11	22—107	1

★

Etapa a II-a se va disputa sîmbătă și duminică, în Capitală și la Oradea, după care campionatul național va fi întrerupt pînă în toamnă, pentru a permite jucătorilor din lotul reprezentativ să se pregătească în vederea competițiilor internaționale ale sezonului.

G. MORMOCEA, SECRETARUL F. R. M.:

„CAMPIONATUL DE REGULARITATE POATE CONTRIBUI LA REVITALIZAREA MOTOCICLISMULUI"

— În așteptarea unei interesante competiții deschise posesorilor de motorete românești —

De cîtva timp, pe șoselele din țara noastră, a apărut un nou tip de motoretă românească, cu o linie modernă și, după aprecierile specialiștilor în materie, cu caracteristicile mașinilor similare din arena mondială. Creată de muncitorii și tehnicienii de la uzinele din Zărnești, aceștia au botezat-o cu numele de MOBRA, ceea ce, după explicațiile oamenilor din partea locului, înseamnă MO — motoreta, BRA — brașoveană. Pentru posesorii acestei noi motorete și ai surorii ei, Carpați, se va desfășura un campionat național de regularitate și rezistență. Fiind vorba de o premieră care are ca scop atragerea la start a unui mare număr de concurenți, am făcut o vizită la federația de moto, organizatoarea campionatului, rugîndu-l pe tov. *Georgiu Mormocea*, secretarul forului de resort, să ne furnizeze amănunte asupra apropiatelor întreceri.

— *Mai întîi*, ne-a spus interlocutorul, *aș vrea să notați că, atunci cînd biroul federal și-a propus să organizeze o asemenea competiție, s-a gîndit la revitalizarea sportului cu motor, campionatul de regularitate constituind — după opinia noastră — un minunat prilej de depistare a elementelor talentate, de care motociclismul de performanță simte o acută nevoie. Așadar, cînd am întocmit regulamentul am ținut seama de toate criteriile necesare trierii concurenților după aptitudinile și pregătirea lor.*

— Vă rugăm să ne prezentați traseul și să ne spuneți cîteva cuvinte despre caracteristicile lui.

— Traseul măsoară aproape 600 km, împărțiți în trei etape după cum urmează: 17 iulie, C. Lung Muscel — Pitești — Curtea de Argeș — Barajul Vidraru — Curtea de Argeș — C. Lung Muscel (179 km); 18 iulie, C. Lung Muscel — Târgoviște — Pietrosița — Sinaia — Predeal — Rîșnov — Bran — C. Lung Muscel (261 km); 19 iulie, C. Lung Muscel — Pitești și retur, cu un circuit de 20 minute plus 2 ture în orașul C. Lung (150 km). Cine cunoaște aceste șosele poate constata cu ușurință că traseul este destul de variat, supunînd concurenții la un examen pe diferite categorii de drumuri. Cum regulamentul stabilește media orară, alegătorii vor trebui să respecte cu strictețe sarcinile impuse de fiecare etapă, întrecerea oferind participanților posibilitatea de a-și pune în valoare aptitudinile. În sfîrșit, cu această ocazie se vor verifica și calitățile de concurs ale motoretelor românești, pe care intenționăm să le introducem în programul competițional de performanță.

Am mai aflat de la secretarul F.R.M. că s-a ales C. Lung Muscel ca oraș de reședință al competiției, întrucît e situat în apropierea principalelor centre de moto, ușurîndu-se astfel condițiile administrative de participare la campionat. De asemenea, sîntem informați că activiștii comisiei de specialitate a C.J.E.F.S. Argeș se pregătesc intens pentru a-și primi cum se cuvine oaspeții, așteptîndu-se o participare numeroasă, întrucît pot lua startul în campionatul republican de regularitate toți posesorii de motorete Mobra și Carpați, cu singura condiție să fie membri ai unei asociații sportive.

Tr. IOANIȚESCU

Automobil Clubul Român

aduce la cunoștința membrilor săi că le oferă noi servicii turistice.

Astfel, la filiala A.C.R. din str. Lipscani nr. 6 (tel. 13.75.36) se pot reține locuri în hoteluri, căsuțe, campinguri sau la cabane, la prețuri avantajoase pentru tot sezonul de vară. Rezervările se pot face pentru litoral, Tușnad, ca și la o serie de hoteluri de pe Valea Prahovei (Cota 1400, „Trei brazi", „Rosmarin", „Cioplea", „Sporturilor" ca și în vilele de la Rîșnov și Brașov). Se pot reține locuri la hoteluri în orașele Gh. Gheorghiu-Dej, Iași, Rădăuți, la hanul Agapia, la o serie de cabane printre care Baraj Bicaz, Postăvarul, Căminul Alpin, Muntele Roșu, Cuibul Dorului. În același timp se asigură locuri de cazare la Constanța în cămine studențești.